

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ II. évfolyam, 4. szám, 2011. április

3. oldal ✱ A karate-világbajnokság a cél Flóra Fruzsina országos bajnok, Eb-bronzérmes diáklány számára

5. oldal ✱ Szentföldi impressziók – Sóki Béla tanár izraeli utazási élménybeszámolója képekben

8. oldal ✱ Egy igazi lokálpatrióta – beszélgetés a Stubenberg-kastélyt felújító Sedevi Imre épületrestaurátorral

Költemények gyermekszemmel

XII. József Attila Szavalóverseny Hegyközszentmiklóson

A hagyományossá vált hegyközszentmiklósi József Attila Szavalóverseny idén éppen a költő születésnapjára, a magyar költészet napjára, azaz április 11-re esett. A vetélkedőn tizenhat település diákjai – köztük magyarországi tanulók is – mérhették össze szavalásban való jártasságukat.

✱ Habár nem volt tanítás április 11-én, hétfőn a hegyközszentmiklósi Toldy Általános Iskolában, a nyüzsgés így is korán elkezdődött, hiszen az iskola tanárai lelkesen és jókedvűen készültek a szavalók fogadására. Már az iskola folyosójára belépve a költészet napját hirdető és az idén „évfordulós” magyar költőinket népszerűsítő képek, írárok fogadták az érkezőket. A tíz órától kezdődő verseny, amely közel száz diákot mozgatót meg, két teremben zajlott párhuzamosan. Egyikben az I-IV. osztályosokat pontozta a háromtagú zsűri (Béres Imre szentmiklósi tanító, Fekete Katalin székelyhídi kultúrígazgató és Szabó Tibor székelyhídi közigazgató), másikkban az V-VIII. osztályosok telje-

sítményét értékelte a szintén háromtagú pontozóbizottság (Dandé Tibor magyar szakos tanár, valamint Árus Csongor László hegyközszentmiklósi, illetve Gavrucza Tibor székelyhídi lelkész). A gyerekeknek két verset kellett előadniuk, egyet a 2011-ben évfordulós költőink valamelyikétől (Babits Mihály, Bajor Andor, Kriza János, Nemes Nagy Ágnes, Szilágyi Domokos, Tóth Árpád, illetve Zelk Zoltán), a másikat pedig egy szabadon választott magyar költőtől.

A zsűrielnökök, Béres Imre és Gavrucza Tibor sem a dicsérettel, sem az építő jellegű kritikákkal, tanácsokkal nem bántak szűkmarkúan.

✱ Folytatás a 3. oldalon

✱ Fotó: Fekete Evetke

A hallgatóság érdeklődve figyelte a szavalatokat

Végérvényesen pontot tenni a földkérdésre

Rendezni kívánja a problémás tulajdonjogi viszonyokat a székelyhídi polgármesteri hivatal

A földterületek ügye aktuális téma, hiszen ha belegondolunk, szinte minden székelyhídi és a hozzá tartozó települések családjainak fontos. Nagyon sokan hosszú évek óta próbálják visszakapni felmenőiktől örökölt földjeiket, több-kevesebb sikerrel, mint ahogy kiderül, sokan még a mai napig várják a jogos örökség tulajdonbavételét. Erről a kényes kérdéstről faggatom a polgármestert, Béres Csabát.

Nagyon sokan hosszú évek óta próbálják visszakapni felmenőiktől örökölt földjeiket

– Mit lehet tudni a székelyhídi földvagyon jelenlegi helyzetéről?

– Székelyhídnak és a hozzá tartozó települések falvainak összesen 15 140 hektár földje van, amibe beletartoznak a nádasok, legelők erdők, szántóterületek. A mai napig az adózott területek összessége 11 177,22 hektár, a többi föld

adózási szempontból nem létezik. Sokan nem jelentik be a föld vásárlásának tényét, vagy nem íratják le a saját nevükről, vagy mert nem tudják, vagy mert nem akarják. A 2010-es évben az emberek 10 830,88 hektár föld után fizették ki az adót. A szomorú tapasztalat az, hogy nem az egyszerű munkásemberek

azok, akik nem rendezik az állam felé a tartozásaikat.

– Hogyan jutottunk el ehhez a helyzethez? Miképpen alakultak a föld-visszaszolgáltatási jogszabályok a rendszerváltás után?

– Két földtörvény alapján kezdték el visszaosztani a földeket. Az egyik az 1991/18 számú törvény, az úgynevezett földtörvény. Ez a jogszabály kimondja, hogy a Románia területén lévő telkek – legyenek azok mezőgazdasági megmunkálásra alkalmasak vagy erdők, melyek a kommunizmus időszakában valamilyen formában államosításra kerültek, termelőszövetkezetben (CAP) vettek részt, régi tulajdonosaitól elidegenítettek – visszaigényelhetők a volt tulajdonos, illetve örökösei által. A törvény többször is kiegészítésre került, legutóbb a 2005/247. számú törvény által. A fent említett törvény értelmében lehetővé vált az államosított kül- illetve beltelkek visszaigénylése, e célból kérelmeket lehetett letenni több időszakban is, legutóbb 2005 végéig. A másik törvény az államosított ingatlanokról rendelkezik, illetve azokról, amelyek az állam közigazgatása alá kerültek, bármilyen okból adóóan a kommunista diktatúra éve alatt. Ezek visszaigényelhetők a 2001/10. számú törvény alapján, amely előírja, hogy 2001 folyamán egy visszaigénylésről szóló kérelmet kell letenni. A 2001/10. számú törvényre vonatkozó későbbi törvénykiegészítések – mint például a 2005/247 és a 2009/1. számú törvények – nem újították meg az államosított ingatlanok visszaigénylési kérelmeinek benyújtására vonatkozó periódusát.

✱ Folytatás a 2. oldalon

Anyák napi tulipánosztás

✱ Május első vasárnapján idén immár harmadik éve osztottak tulipánt az édesanyáknak Székelyhídon és a hozzá tartozó öt faluban. Béres Csaba polgármester és a helyi RMDSZ kezdeményezésére 800 szál virágot adtak át a református, a katolikus, a baptista és az ortodox gyülekezetekben, így köszöntve az édesanyákat és nagymamákat azon a napon, melyen az anyaságról emlékezünk meg. ✱

Vasvári-szobor Érköbölkúton

✱ Szabó István faragóművész két új alkotásával gazdagodott Érköbölkúton az 1848/49-es magyar forradalom és szabadságharc helyi vonatkozású eseményeinek emléket állító szoborpark. A Vasvári Pálnak, a szabadságharc Rákóczi-szabadsapata hősi halált halt toborzójának és parancsnokának, illetve a csatákban elpusztult katonalovak tiszteletére emelt alkotásokat az április 16-i ünnepségen leplezték le.

✱ Összeállításunk a 6. oldalon

Pontot tenni a földkérdésre

☞ Végérvényesen rendezni kívánja a problémás tulajdonjogi viszonyokat a polgármesteri hivatal

Folytatás az 1. oldalról

Ennek következtében ezen módosítások hasznélvezői kizárólag azon személyek, akik 2001 folyamán kérelmeket nyújtottak be az államosított ingatlanok visszaszolgáltatásáért, illetve kártérítés megítéléséért. A jogszabály kiegészítésre került az 2009. január 30./1 számú törvény által.

– Hogy áll a földtulajdoni viszonyok rendezése városunkban és a falvakban most?

– A természetbeli visszaszolgáltatásra irányuló kérelmek nagy részét mára már megoldották, a kártérítésről szóló kérelmek nagyobb része pedig még megoldás alatt áll. Ez a folyamat lassú, mivelhogy nem áll rendelkezésre megfelelő anyagi keret a kártérítések kifizetésére.

– Húsíz éves folyamatról beszélünk. Milyen problémák adódnak jelenleg ezen a területen?

– A legnagyobb gond az, hogy sokan megtalálták a kiskapukat a föld viszszaosztása során, hiszen egyazon területre több tulajdonos is igényt tart. Úgynevezett „gumiföldek” vannak a településeinken. Előfordult, hogy egy adott területnek több tulajdonosa van, vagy egy 50 hektáros parcellára 54 hektár tulajdoni lapot osztottak ki, vagy az ügyeskedők nem az őket megillető földet kapták vissza, hanem a legjobb helyeken lévőket. A jogos tulajdonos ma már bottal ütheti a nyomukat, hiszen ezek a földterületek már be vannak telekkönyvezve, vagy a tulajdoni lap mindenképpen ki van állítva régi földterületeikre.

– Polgármester úr, tudna néhány konkrét példát is említeni?

– Vegyük elsősorban a falvakat górcső alá. Csokalyon a Papszász család visszaigénylési kérelmei ellenére még nem került kimérésre 50 hek-

tár föld. Nagykágyán gróf Pongrácz Vilmos több mint 100 hektár föld jogos tulajdonosa – papíron. Hegyközszentmiklóson Király Gábor még mindig 10 hektárral kevesebb földdel rendelkezik, mint amennyi jár neki, Érolasziban és Érköbölkúton a Bónis család még mindig nem kapott vissza több mint 50 hektár területet.

Székelyhid sem maradhat ki a sorból, a Balog (Sete) család örökösei még mindig nem kaptak vissza 20 hektár területet, a Kató család is 5 hektár után várakozik... és még sorolhatnánk, de nem igazán látjuk a végét. Sokan jogtalanul használják a földeket, sokan meg jogosan használnák, csak éppen nincs mit.

– És ilyenkor mi a teendő? Mit tud tenni az önkormányzat?

– Leltározunk. Keményen, nagyon keményen leltározunk. Nos, amikor megválasztottak, 1504 tulajdoni la-

Föld-visszaszolgáltatások és a tulajdonjogi papírok kiadásának állapota Székelyhídon és a környező településeken (hektárban):

2008 júniusa előtt	9178,03
2008. július–december	457,198
2009-ben	1073,12
2010-ben	147,63
2011-ben	118,10
Összesen 2008 jún.-tól	1796,048

Forrás: polgármesteri hivatal

pot kellett még kiadni a tulajdonosoknak. Azóta már több mint ötszázat sikerült kibocsátani. A tulajdoni lapok kiadása folyamatos, a lehetőségeinkhez mérten.

– Nyilván a tulajdonjogi problémák megoldása számos vitát szül...

– Rengeteg konfliktusunk van ebből származóan. Akik eddig jogtalanul használták a földeket, nagyon nehezen ismerik el, hogy ők nem rendelkeznek tulajdoni lappal és

mindenféle fenyegetéssel próbálkoznak. Nekem, mint polgármesternek az az érdekem, hogy a lehető legnagyobb nyilvánosság mellett tisztázzam és végérvényesen pontot tegyek a földdel kapcsolatos kérdésekre. Egyrészt, mert nagyon sok jogos tulajdonos nem kapta vissza a földjeit, másrészt mert nagyon sok föld után nem fizetnek adót, harmadrészt mert a rendszer-váltás után 21 évvel valakinek fel kell vállalnia a konfrontációt annak érdekében, hogy egyszer és mindenkorra legyenek lezárva a földdel kapcsolatos dolgok.

– Nem fél nekifogni a „tisztogatásnak”?

– Nem. Nekem nincs titkolnivalóm, egyébként meg azért választottak meg, hogy merjem felvállalni a dolgokat és tisztázni a problémás kérdéseket.

☞ G. R.

Jókhához

Wass Albert

A jövő század regényét megértük,
S jöttek utána bús Hétköznapok.
Reménnyel élünk mi, Gazdag szegények,
S rablott kincsen a Szegény gazdagok.

Aki a szívét homlokán hordja,
Rab Ráby módon tengődik csupán.
Az aranyembernek keserves a sorsa
A Politikai divatok után.

Enyém, tiéd, övé lett az ország,
Magyar előidőkből nincs napunk,
A Csataképek még előttünk állnak,
S a Szélszél alatt még kisírjuk magunk.

Lesz idő, hogy kötünk még egy csokrot,
S a sok Névtelen vár gazdát cserél.
Öregember nem vénember, s bízunk,
S a húnok utóda tőr, szenved, remél.

Hova lettek a Fekete gyémántok?
S a vén Kárpátok büszke hegysora?
Látod-e onnan Jóhái az égből,
Hogy Erdélynek nincs már aranykora?

A kőszívű ember is rég megtért fiaihoz,
Magyar nábob és hely is kevés maradt.
De Egy az Isten, s tudjuk, hogy él még
A Magyar Szabadság a hó alatt.

Mester! Ha most itt lennél közöttünk
Enyhítenéd-e szívünk bánatát?
Elmondanád-e, hogy Mire megvénülünk,
Összeszedjük a szétszórt garmadát?

Nagy szíved ezüst hegedűjén
Egy jobb jövőről zengene a húr,
Végét jósolnád a Szomorú napoknak
S hogy nem lesz többé köztünk Új földesúr.

Mesédet most az angyalok hallgatják,
Nekünk csak az emlék maradt,
De azt mélyen a szívünkbe zárjuk,
Mint egy bűbájós arany sugarat.

Neved nagyságát gyermekükbe oltják
A magyar anyák édes csókjai.
Öröm, dicsőség magyarnak születni,
Mert Te is magyar voltál: Jóhái.

Érték-határ: konferencia a közösségi szolgáltatásról

Az Érték-határ: Innovatív határon átnyúló közösségi szolgáltatási rendszer kialakítása című projekt nyitókonferenciáját tartották pénteken április 29-én 11 órától a múzeum épületében Székelyhídon. A résztvevő önkormányzatok, Újfehértó és Nyíradony Magyarországról, Székelyhid és Kiskereki Romániából a konferencián a projekt résztvevőiként egyedülálló együttműködést határoztak el a települési és térségi közszolgáltatások nyújtásában, a településgazdálkodás értékközpontú átalakításában. A projekt sikeréhez nagyban hozzájárulhat a közszolgáltatások nyújtásában érdekelt civil és vállalkozói szféra minél aktívabb bekapcsolódása. A települések általuk kidolgozott modellt és együttműködési formát a térség minél több településére ki kívánják terjeszteni, hiszen a nagyobb összefogás nagyobb lehetőségeket nyit meg a benne résztvevők számára.

Anno 2003. május 30.

Oláh Éva

Perzselő, rekkenő hőség volt.
Vakított a napsugár.
A bokrok árnyékában meghúzódva
Öleltük egymást.
Testünkön keresztül
Perzselő a hőség.
Bűntudatot nem érezve
Semmisnek tűnt a bőség.
A bőséget nem gazdagság adta,
Hanem a belőlünk áradó
Szeretet sugallta.
Őszinték voltunk egymáshoz.

Ez adta e megértést.
A megbecsülés és tisztelet
Irányította tetteinket.
Hittünk az emberekben,
Pedig tudtuk, hogy árulók.
Becsaptak és színeskedtek
Nap, mint nap.
Vége lett a nagy csodának.
Ez háromnapos volt.
Jöttek a félreértések
És kudarcok sorozata.
Egy év elmúltával
Már csodákra nem vágyom,
Szívem szögletébe bezárom
Sorsadta magányom.

2004. június

Világvége ábécé

Erre inni kell!
Leszek a Zs-éd,
Ha te Á-m leszel.

Kezdet és vég
Ha egyszer összeér,
Forrni fog a vér.

Ahogy a történet eleje s vége,
Egyáltalán nem függ össze,
S ahogy az akarat porba hull
Te csak nevétsz vadul.

A fehérnek s feketének
nem jó keveredni,
mert illenek szürkének maradni.

Gáz és fék,
Föld és ég,
Á-k és Zs-ék
Soha sem találkozunk!

Valaha büszkén

Valaha büszkén álltal
vad hegyek ormán.
Ágaid tépte boldog madárdal,
vagy átkozott orkán.
De te büszkén túrted mindkettőt,
s egyedül védted a kopár hegytetőt.
Most, hogy itt fekszenek tested
élettelen mozaik darabjai.
kályhákban jók csak tüzet gyújtani.
Tüzed lobog, meleged feledni
álmodozni vár.
S midőn parazsád hamuvá
szunnyad már,
Csak én emlékszem rád hogy:
Valaha büszkén álltal
vad hegyek ormán.
De most se madárdal, se orkán.
Eltűnt mindkettő.
S ma mindennél kopárabb
az a hegytető.

Német Andrea:
Világvége ábécé (2010)

Költemények gyermekszemmel

XII. József Attila Szavalóverseny Hegyközszentmiklóson

Folytatás az 1. oldalról ✎ Miután elmondták észrevételeiket, kiosztották az okleveleket, illetve a könyvjutalmakat, melyekkel a Hegyközszentmiklósért Egyesület, valamint egy magánszemély jóvoltából sikerült a résztvevőket megjutalmazni.

A gyerekek között akadt bátrabb és féltékenyebb, a szavalásban tapasz-

taltabb és kevésbé jártas is, ám mindannyian a tőlük telhető legtöbbet tették meg azért, hogy a verseny József Attila költőtől származó mottóját („Szállj költemény, szólj költemény / mindenkihez külön-külön...”) saját szavataikon keresztül mindenkinek továbbítsák.

✎ Pap Enikő

A vetélkedő díjazottjai

I–II. osztály: 1. Bere Bernadett (Félegyháza), 2. Izsó Evódia (Székelyhíd), 3. Márton István (Székelyhíd), különdíj: Móricz Leticia (Kereki, Magyarország), Tóth Angéla (Adony, Magyarország)

III–IV. osztály: 1. Béres Emese, 2. Molnár Edina, 3. Béres Vivien (mindhárom Hegyközszentmiklós), különdíj: Szabó Dóra és Gábor Zoltán (mindketten Székelyhíd)

V–VI. osztály: 1. Csütörtöki Tamara (Szalacs), 2. Sztretye Bernadett (Kereki), 3. Flóra Fruzsina (Székelyhíd), különdíj: Bartos Emese (Hegyközszentmiklós), Pál Máté (Székelyhíd)

VII–VIII. osztály: 1. Erdei Mátyás (Hegyközszentmiklós), 2. Kósa Zsuzsa (Érkeserű), 3. Nyilas Beatrix (Hegyközszentmiklós), különdíj: Kovács Alexa (Kereki), Horváth Beatrix és Podholiczki Evelin (Szanda, Magyarország)

✎ Fotó: Fekete Evetke

Díjátadásakor könyvjutalmat kaptak az ügyesen szavaló diákok

A székelyhídi karatekölyök új versenyekre készül

Flóra Fruzsina országos bajnok, Európa-bajnoki bronzérmes diáklány számára még a tízdanos fokozat sem elérhetetlen álom

Flóra Fruzsina első látásra olyan, mint bármelyik másik ötödikes diák. Kevesen tudják azonban róla, hogy hat éve intenzíven sportol, és hogy az idei évben végre beérett munkája gyümölcse. A bukaresti országos karatebajnokságon győzött, majd az Egerben rendezett legutóbbi karate-Európa-bajnokságon III. helyet szerzett. A következő cél az idén ősszel megrendezendő világbajnokság.

– **Hogyan döntötted el, hogy karatézni szeretnél?**

– A történet kicsit vicces, mert egy véletlen folytán kezdtem el sportolni. Apukámmal elkísértem a nővérem edzésre, és mikor ott sétálgattam, egyszer csak a Sensei (mester – a szerk. megj.) rámivallt: „Hát te mit téblábolsz itt? Szaladj vissza gyorsan a többiekhez gyakorolni!” Szóval összetévesztettek bennünket. Ezután a szüleim úgy gondolták akkor, hogy bár csak hatéves vagyok, én is járhatnék edzésre. Később majd hasznomra válik, meg tudom védeni magam, ha baj van. Így kezdtem el karatézni.

– **Mikor nagyobb lettél és már önállóan döntéshozó voltál, akkor sem indultál el más, nőiesebb sportok felé?**

– Bár a karate nem kifejezetten női sport, de az edzéseken sok lány vesz részt. Nem gondoltam soha a váltásra, mert nagyon szeretem ezt csinálni. A karate egyébként szó szerint üres kezet jelent, fegyver nélküli harcot, mely két fél egymással szembeni becsületes küzdelme. Szerintem a karate az egyik legtisztességesebb küzdősport. Ezenkívül még számos más dologra is jut időm. Benne vagyok a sulis gitárszakkörben, valamint a Flying Steps táncscsoportnak is tagja vagyok.

– **Az edzések igazán sok elfoglaltságot jelentenek. Nem túl fárasztó ez, hogyan bírod energiával?**

– Tény, hogy heti három karateedzés, a gitárórák és a tánc így együtt sok időt elvesz. De a karate nagyon sokat segít a mindennapokban is. Azon kívül, hogy fegyelmet tanulunk, az erőnlétünkre is igazán jó hatással van. Sokkal jobban bírom a szaladást és erősebb is lettem tőle. Például nekem a suliban a tornaóra igazán egyszerű, olyan mint egy kis beamelegítés.

– **A rengeteg edzés mellett szoktatok kicsit lazítani is?**

– Persze, nyáron nekünk is van egy hónap nagyvakáció, amikor nem edzünk. Edzőtáboraink is vannak, melyekbe a munka mel-

lett befér a móka és kacagás is. Voltunk már Nagykárolyban, Feketeerdőn, Hegyközszentmiklóson és minden alkalmat nagyon élveztem.

– **Mikor kezdted, még csak hatéves voltál. Hány éves kortól kezdhetnek el a gyerekek karatézni?**

– A legkisebbek ötévesek. Ők még sokat kell tanuljanak, meg kell szokják a rendet, önfegyelmet. A kicsiket a szülők is elkísérik az edzésekre. A múltkor az egyik kislánnyal nagyon vicces dolog történt. Figyelmetlen volt és a Sensei megbüntette, hogy csináljon ötven fekvőtámaszt. Ekkor méltatlankodva az anyu-

kájára nézett, és így szólt: „De anya, hát én nem is tudok ötvenig számolni!”

– **Azóta sok idő telt el, és számos eredménnyel büszkélkedhetsz. Melyek számodra a legkedvesebbek?**

– Az utóbbi időben számos versenyen vettem részt és hál' Istennek jó eredményekkel. Nem hinném azt, hogy büszke vagyok, de az országos I. helynek és az Európa-bajnoki bronzéremnek nagyon örültem. Ezekon kívül voltunk még Aradon és Temesváron is, ahol egy III. és II. helyet szereztem.

– **Már a szavaidból is kiderül, hogy különböző japán nyelvű kifejezéseket használtok**

az edzéseken. Mesélnél nekünk egy kicsit ezekről?

– A karaténak számos ága van. Mi az edzéseink során formagyakorlatokkal ('katá') és „ve-rekedéssel” ('kumité') foglalkozunk. Számos idegen kifejezést is használunk. Elmondok néhányat, ezek a legfontosabbak. Egy kicsit olyan lesz ez, mint egy karateszótár: 'Sensei' = 'mester', 'Otogani' = 'tanítvány', az 'Oss' pedig a köszönés.

– **Mi, a kívülállók láthatjuk, hogy számos különböző színű övet viseltek. Hogyan épül fel ez a rendszer?**

– Igen, tíz öv van különböző színekben: fehér, sárga, narancs, zöld, kék, barna és fekete. Minden öv megszerzéséhez egy vizsgát kell letenni. A fekete öv után azonban még következnek a danok, amikből szintén tíz van, de ezeket már nehezebb megszerezni, a vizsgák háromévente vannak. Egyszer a Sensei mesélt róla nekünk, és ha jól emlékszem úgy mondta, hogy a tíz dan hivatalosan csak halála után kaphatja meg valaki. Vannak azonban olyan idősebb mesterek, akik már úgy érzik, mindent tudnak a karatéról, és megadják maguknak a tíz dan.

– **Úgy látom, nagyon sok mindent tudsz erről a sportról. Hogy érzed, ez később is szerves része lesz az életednek?**

– Igen, én ezt szeretném folytatni és később is részt venni versenyeken, rendezvényeken. A legutóbb, mikor Egerben voltunk az Eb-n, láttam 60–70 éves néket is versenyezni. Pont ugyanolyan szépen és jól csinálták, ahogy mi, ahogyan kell. Nekem ez nagyon tetszett. Remélem egyszer én is olyan leszek, mint ők.

– **Befejezőként mesélnél kicsit a jövőbeli terveidről?**

– Most a legfőbb cél az októberi világbajnokságra való felkészülés. Nagyon sok munkával jár, de remélem az eredmény is meglesz. Ezenkívül természetesen szeretném még megszerezni a hiányzó két övem is, még két vizsga és én is feketeöves leszek. Utána pedig szeretnék minél több versenyen részt venni, kipróbálni magam és ha igazán keményen dolgozok, talán a tíz dan sem egy elérhetetlen álom. A legfontosabb a kitartás!

✎ Ványa Blanka

Az őszi világbajnokság előtt álló Fruzsina (első sorban balról a második) ideje megoszlik a karate, a gitárszakkör és a Flying Steps táncscsoport között

Fordított nap az önkormányzatnál, avagy megduplázódott városvezetés

☞ Beiktatták Székelyhid első diákpolgármesterét és diák-tanácsstületét április elsején

☞ A szerző felvétele

A diák-tanácsstület fő feladata, hogy problémákat jelezzen és ötleteket adjon a valódi városvezetésnek

* Április elseje különleges nap volt a város életében, ugyanis ekkor iktatták be tisztségébe Székelyhid első diákpolgármesterét, Takács Tamást, és a diáktanácsosok is ekkor foglalták el helyeiket a tanácssteremben.

A fordított nap ötletét Béres Csaba polgármester vetette fel, aki régebb Székelyföldön látott ilyet, és annyira megtetszett neki a dolog, hogy elhatározta, biza ezt nálunk is meg kell szervezni. Ez abból áll, hogy egy

napra – mondjuk április 1-jén, boldok napján – átadja hivatali székét egy ifjú titánnak, hogy belekóstolhasson a városvezetés „szépségeibe”, a döntéshozatal nehézségeibe. Márciusban megkereste a Székelyhídi Diáktanácsot, hogy kezdjen el szervezkedni. Az Petőfi-líceumban meghirdették, hogy polgármester- és tanácsosjelöltek kerestettek, majd beindult a választási kampány: plakátozás, szórólapozás, ígéretés, tervezés, mígnem eljött a választás napja.

Ekkor az iskola előcsarnokában felállítottak egy szavazófülkét, ügyes lányok elfoglalták bizottsági széküket, hogy zökkenőmentesen lebonyolíthassák a szavazást. Ez olyannyira népszerű lett, hogy a 278 potenciális szavazó diákból 228 személy voksolt, ami 82 százalékos részvételt jelent – az igazi választásokon korántsem ekkora az érdeklődés.

Délután 3-ig lezajlott az szavazás, utána összeszámolták a szavazatokat, így a négy jelöltből a polgármester hivatalosan is a XI. osztályos Takács Tamás lett, míg a tanácsosok a következők: Béli Judith, Cheregi Barbara, Déczeg Gergő, Horváth Hanna, Kiss László, Kovács Lilla, Magyar Márk, Major Lajos, Major Zsuzsa, Percsenyi Balázs, Pop Richárd, Preznyák László, Püskös Levente, Székely Annabella és Törő Attila. Ők azok a diákok, akik április elsején, pénteken beülhettek a tanácssterembe, és részt vehettek a dísztanácsülésen.

Ez abból állt, hogy a „rendes” polgármester és alpolgármester, az önkormányzat jegyzője, illetve Hegyesi Viktor igazgató úr jelenlétében mindenki felesküdt az alkotmányra és az ország törvényeire, majd megválasztották az diákpolgármestert, aki Pop Richárd lett. Ezt követően megbeszéltek néhány aktuális problémát, a Székelyhídi Diáktanács honlapjának projektjét, annak fenntartását, egy nyári vándortábor, valamint az iskola udvarának szebbé tételét, ún. területrendezését. Ezek megvalósításához megszavazták a „tanácsosok” kétezer lejt alapítóként, amelyet meg is kap a diáktanács, ha a polgármester úrnak (mármint az igazgató, persze) sikerül keresztülvinnie a valódi tanácsnak a dolgot.

A tanácsülés után kötetlenebb formában folytatódott a beszélgetés, ahol felvetődött néhány aktuális probléma, mint a szemét kérdése vagy a focipálya állapota, de az Érmelléki Ósz is szóba került. A program végén a Béres Csaba elmondta, hogy ő azt szeretné, ha itt nem érne véget a dolog, mivel a diákpolgármesterség és tanácsosság egy évre szól, tehát az lenne jó, ha ez a tanács folyamatosan részt venne a városvezetésben, olyan szinten, hogy felhívják a „nagyok” figyelmét a diákság, fiatalság problémáira, és ötletekkel, tanácsokkal látnák el őket a város fejlesztését illetően.

☞ Ifj. Major Lajos

Közös Ügyünk: a víz

☞ Sikeresen szerepelt a székelyhídi csapat a Felső-Tisza-menti környezetvédelmi vetélkedőn

* A székelyhídi Szimata csapatnak a Csíkos-tó és Gémtelap természetvédelmi területeinkről szóló prezentációja és a plakátja is bekerült a legjobbak közé a Közös Ügyünk – Felső-Tisza-menti környezetvédelmi vetélkedőn. Ez a duplázás egyedüli csapatként nekik sikerült a magyarországi Vásárosnaményban március 25-én a helyi Természetbarát Diákkör főszervezésében kilencedik alkalommal zajló versenyen. Idén a negyedszerre részt vevő érmelléki csapatot Német Mariann tanárnő vezette, a csapat tagjai pedig Szilágyi Szilvia, Takács Tamás és alulírott voltak.

A vetélkedő kétfordulós, két hónapon keresztül zajlik feladatsorok kitöltésével, és most az első forduló feladatai között volt kettő, amelyik kötődött a víz világnapjához. Ez azt jelentette, hogy a 160 csapat prezentációi közül kiválogatták a legjobb tízet, melyeknek alkotói részt vehettek és bemutathatták csapatuk munkáját a víz világnapjához kapcsolódó rendezvényen. A versenyen a három legjobb plakátot is díjazták.

Már folyik a második forduló feladatainak kidolgozása, a jövőben pedig, ha sikerül bejutni az első tizenöt csapatba, akkor május 20-22. között részt vehetünk a díjkiosztással egybekötött Ifjúsági Találkozón, ahol várhatóan hajózáhatunk is egyet a Tiszán.

☞ Ifj. Major Lajos

A víz maga az élet – üzeni az érmelléki csapat döntőbe jutott plakátja

Szalagavató ünnepség Nagykágyán

* Búcsúzott a XIII. A élelmiszer-ipari és a XIII. B kőművesosztály a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskolacsoporthoz. A tizenkettedikes diákok meglepetésműsorral készültek és búcsúztatták a már végzős diákokat. Búcsúzó gondolatokkal, énekekkel indították útra a diaktársaikat. De nem maradhatott el a vidám színdarab, tanárparódia és a vidám videóösszeállítás róluk.

A felkészülésben segítettek az osztályfőnökök, Bíró Margareta és Forró Corina tanárnő, valamint Sas Enikő magyar, Muntean Sorina román, Balla Frigyes vállás, Szabó Péter angol, Lázár Emil földrajz szakos tanárok.

A műsort egyórás áramszünet is „színesítette”, amikor is kénytelenek voltunk kényszerpihenőt tartani és arról témáztunk, hogy ez egy különleges és emlékezetes szalagavató.

Az ünnepséget a XIII. A-s végzős diákok meglepetése zárta, amit az osztályfőnök számára készítettek. Ezt követően a végzős diákok osztályfőnökei, Lázár Gabriella és Réti Béla feltűzték a kitűzőket, amit búcsúajándékként kaptak a következő generációtól, akik sok sikert kívántak az elkövetkező megpróbáltatásokhoz.

☞ Zelevics Emőke

Szentföldi impressziók

☞ Izraeli utazási élménybeszámoló képekben

Utazási élménybeszámolóknak lehetnek szem- és fültanúi az odaérkezők a székelyhídi kultúrház kistermében április 6-án. Az előadó Sóki Béla matematika szakos tanár volt, aki szakképzett idegenvezetőként kalauzolt bennünket végig Izrael legfontosabb településeiben, saját tapasztalataival fűszerezve a bibliai és történelmi tényeket.

✱ Bár kis létszámú, de igen lelkes csapat vette birtokába azon a délutánon a kistermet, hogy az előadó segédletével részesei lehessenek egy csodálatos körutazásnak. Az élmény nem maradt el. A színpompás képek, pontos leírások, egyéni tapasztalatok megtették hatásukat, és néhány óra erejéig mindenki elutazhatott Izraelbe, hogy számos információval és érdekes tudnivalóval térjen vissza a sűrű hétköznapokba.

Felelevenedett számos bibliai történet a kánaeni kenyér- és halszaporítás helyét, a Genezáret-tavat, mely Jézus tanításainak egyik fő színtere volt.

Minden városról megtudhattuk a hozzá kapcsolódó legendákat, de történelmi múltja és a földrajzi látványosságok, érde-

kességek leírása sem maradt ki a nagyon precíz bemutatóból. Megismerhettünk számos templomot, műemléket és mindenki

kedvére válogathatott a hatalmas információáradatból.

Az élménybeszámolót a személyes tapasztalatok és érzések leírása fűszerezte meg igazán. Külön érdekességnek számított, amikor az előadó arról mesélt, hol élte át azt a vallási áhítatot, melyet hasonló helyek nyújtanak egy keresztény embernek. Nem volt meglepő, hogy nem a legismertebbek és legnépszerűbbek gyakorolták rá a legnagyobb hatást, hanem például a Genezáret-tó, ahol napi szinten képződik vihar, a tó földrajzi fekvéséből kifolyólag és felelevenedik a nagy bibliai viharok képe az utazó képzeletében.

Az utazás kedvelőinek jó hírrel szolgálhatunk. Az élménybeszámoló lesz folytatása is. A következő úti cél Egyiptom, melyet májusban mutatnak majd be. Nincs szükség sem útlevelekre, sem több ezer euróra, csak egy pár órára kell megálljunk a nagy rohanásban. A rendezvény pontos időpontját plakátok hirdetik majd, tehát nem árt szemfülesnek lenni. A rendezők mindenkit nagy-nagy szeretettel várnak az ingyenes utazásra!

Sóki Béla tanár (jobbról) személyes tapasztalatokat is megosztott a közönséggel

☞ Kerekes Teréz

Az előadás jelentős részét szentföldi vallási helyszínekről készített képek alkották

Paulo Coelho-mű az irodalmi körön

☞ A májusi találkozón Orwell

1984 című regénye lesz a téma

✱ Az előző lapszámunkban bemutatott Kuka Irodalmi Kör (K.I.K.) megtartotta második gyűlését április 8-án, pénteken a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtár melletti dokkjában. A kör témája Paulo Coelho *Veronika meg akar halni* című kisregénye volt.

Mivel első gyűlésünkre csak kevesen jöttek el, péntek délután kevéssel a kezdés előtt izgatottan, de egyben tartva az érdeklenségtől is vártuk, hogy végre egészet üssön az óra, s elkezdjük első igazi eszmecsereünket. Meglepetésünkre többen voltak kíváncsiak ránk és a kiválasztott műre, mint azt remélni mertük. Miután hallhatunk pár mondatot Coelho életének meghatározóbb epizódjairól, rátértünk a tényleges témára, a könyvre, melyben annyi kérdés és annyi válasz, annyi lehetőség és annyi kérdőjel található. Az a körülbelül két óra, amit a jelenlevők együtt töltöttek, igazán jó hangulatban és tartalmasan telt, nagyon sok témát érintettünk, néha kicsit elkalandoztunk a kiválasztott műtől, ám a közös beszélgetés mindannyiunkban jóleső érzést hagyott.

A találkozó záróakkordjaként együtt választottuk ki a következő alkalom témáját, mely George Orwell angol író *1984* című műve lesz. Ennek időpontja május 13., 18 óra, a helyszín pedig változatlanul a Petőfi-liceum könyvtár melletti dokkja. Sok szeretettel várunk mindenkit.

☞ Pap Enikő

„Ismét egy jó este” Szentmiklóson

☞ Hazai előadók Thália templomában

✱ Hegyközszentmiklós lakói a tél folyamán ellátogattak a színház világába. Több nívós előadásnak voltunk tanúi, részesei. Falunkba látogatott az érmihályfalvi Móka színjátszó csoport és a váradi Kabaré.

Minden alkalommal úgy tértünk haza előadás után, hogy megint kaptunk valamit, gazdagodott lelki világunk, feltöltődöttünk lélekben.

Jó volt látni, hogy falun is össze tudunk gyűlni, együtt nevetni és szórakozni, kicsit elfeledni a mindennapok gondjait, összesen tizenhárman, alakítottak egy színjátszó csoportot Kaszoni Mária vezetésével. Nagyon kedves, aranyos arcok, egy szívvel, egy lélekkel munkálkodtak még iskola mellett is. Sikertől egy igen különleges felémelő előadást tartaniuk. Az előadott darabok: *A postán nyert vőlegény*, *A harmadik, Hófehérke és a hét elgyőrt törpe*, *Jelenet egy házasságból*.

A *Postán nyert vőlegényben* a postás szavajárása ez volt: „hogyan van ilyen.” Mi pedig reméljük, hogy lesz részünk még ilyen előadásban. Köszönet a szereplőknek és a rendezőnek.

☞ Ér hangja

☞ Béres Angéla

Amatőr lelkesedésből létrejött sportcsapatok

Néhány hónapja lelkes amatőr focicsapat alakult Hegyközszentmiklóson, ahol a kézilabda mellett most már a labdarúgás is képviselti magát.

✱ Sokszori kérés után a hegyközszentmiklósi iskola igazgatója, Mocsár László úgy döntött, hogy csapatot szervez az iskola focikedvelői számára. A fiúk kitartóak voltak, ezért az igazgató megkérte egykori iskolatársát és barátját, Ványa Lászlót, hogy vállalja el az edző szerepét, így minden készen állt a sikeres kezdetekhez.

A lelkes kemény mag szentmiklósi diákokból áll, akiknek a foci az életük és szívüket-lelküket beleadják az edzésekre, meccsekre. Az összeállítás a következő: Barta István, Bíró Olivér, Egeresi Norbert, Erdei Máttyás, Horvát Csaba, Istváni Gábor, Istváni Márk, Istváni Ri-

chárd, Istváni Tibor, Kaszoni Sándor, Király József, Koptyl József, Oláh Róbert, Szabó Gergő, Szabó Nándor. Nagy többségük az V–VIII-os korosztályt képviseli. A csapat „Jose Mourinoha” nem kíméli ám a fiúkat, így hetente kétszer tartanak edzést hol a helyi pályán, hol a székelyhídi tornateremben.

2010 tavaszán kezdődtek az edzések, de azóta már igen sok víz lefolyt a Dunán. A kis csapat számos rendezvényen mutatkozhatott be, megcsillogtatva tehetségét. Részt vettek a Székelyhídon megrendezett teremfoci-bajnokságon, ahol liceumi korosztályban csoportharmadik helyezést értek el, ezzel továbbjutottak a hamarosan megrendezésre kerülő döntőre.

Ezenkívül a Érmihályfalván megrendezett tornaolimpiász labdarúgás alágában körzeti szinten I. helyet szereztek, maguk mögé utasít-

va Érkörtvélyes, Értarcsa és Érköbölkiút csapatait. Innen továbbjutottak a nagyürögdi zonális szakaszra, ahol a körzetek legjobb csapatai vehettek részt. Bár itt sajnos nem jutottak tovább, de így is sikeresen helytálltak, képviselve kicsinyke településüket a nagyok között (Sonkolyos, Széplak, Bihar).

A csapat tehetséges ifjoncaira nem csak edzőjük, de a nagyváradi Partium FC csapat válogatásán is felfigyeltek és helyet is biztosítottak számukra az utánpótláscsapatban, amit sajnos anyagi okok miatt nem tudtak elfogadni.

A csapat jelenleg sportszerető emberek adományából és szülői segítségből tarja fenn magát (néhány szülő besegít a gyerekek utaztatásánál meccsek vagy edzések alkalmával). Már rendelkeznek focilabdákkal és a közeljövőben mezek és különböző sporteszközök beszerzése is esedékes.

Nem titkolt szándéka a kezdeményezésnek különböző pályázatok elnyerése, melyek jelenleg a Hegyközszentmiklósért Egyesület védőszárnyai alatt futnak. Ezzel a céllal alapították meg nemrégiben a Toldy Iskolai Sportegyesületet, mely hivatalos formát adott az eddigi munkának. A bejegyzett sportegyesület jelentősen megkönnyíti a különböző támogatási lehetőségek megpályázását.

A jövőbeli tervek szerint a fő cél megszerettetni a fiatalokkal a mozgást, a sportot, ezáltal is fellendítve a helyi kulturális életet. Sok célkitűzés szerepel a listán, de egyelőre még mind esetleges dolgok: rendbe tenni a helyi focipályát, fellendíteni a sportéletet és talán a csapat egyszer a székelyhídi focicsapat a Törekvés utánpótlás csapatává is válhatna, mely igen csak „elidegenedett” az utóbbi időben.

A lelkesedés megvan, a tudás alakul, a szerencse pedig remélhetőleg melléjük fog szegődni terveik megvalósításában.

☞ V. B.

„A lelkiismeret teszi mennyországgá vagy pokollá az életet...”

Q Két új alkotással bővült az 1848–49-es forradalom és szabadságharc érköbölküti szoborparkja

* Két új alkotással gazdagodott Érköbölküton az 1848/49-es magyar forradalom és szabadságharc helyi vonatkozású eseményeinek emléket állító szoborpark. Április 16-án Vasvári Pálnak, a szabadságharc Rákóczi-szabadsapata hősi halált halt toborzójának és parancsnokának emlékére állítottak szobrot. (Mint ismeretes, 1849 tavaszi hónapjaiban Érköbölkút egyik központja volt a „nagyságos fejedelem” nevét viselő szabadcsapat felállításának.) Ugyanakkor emléket állítottak a csatákban elpusztult katonalovak tiszteletére is. Mindkét mű a Monospetriben élő Szabó István fadaragóművész alkotása.

Az iskola előtti téren álló szoborpark létrehozását a Pro Érköbölkút Egyesület és annak elnöke, Rákóczi Lajos tanár kezdeményezte. Az avatást szervező egyesületi elnök különben úgy időzítette az ünnepséget, hogy annak időpontja egybeessen a hagyományörző huszárök közös tavaszi portyájával, melynek évek óta maga is aktív résztvevője. A Szentjobb felől a falu utcáiba ereszkedő, korhű mundérokban pompázó debreceni, kápolnásfalui, szovátai, gergyószentmiklósi, csíkszeredai, szentegyházi, bihariószegi és szentjobbi huszárök, valamint a lovasokat kísérő tizenhat társzékér, melyek egyike a huszárportyák egyik elengedhetet-

Tisztelgés a leleplezett Vasvári-emlékszobor előtt

len kellékét, a zenekart – idén a Szócs Lőrincz primás vezette Kovász Zenekart – szállította, nagy feltűnést és nem egy esetben a szemekbe könnyeket csaló meghatottságot keltettek.

Az iskola előtti térre felsereglett huszárság és az ekkorra már több száz főre duzzadt, helyi és környékbeli la-

kosokból álló ünneplő tömeg jelenlétében kezdetét vette a szoboravató ünnepség.

Elsőként a Székelyhídi Férfikórus énekelt a *Szózatot*, katonadalokat és a Kossuth-nótát, majd az érköbölküti iskolások adták elő alkalomhoz illő versekből összeállított

műsorukat, amit Meleg Vilmos színművész verskoszorúja követett.

Az ünnepi szónokok sorát Szilágyi Mátyás, Magyarország kolozsvári főkonzulja nyitotta, aki beszédében köszöntötte a történelmi hely, Érköbölkút lakosságát, majd utalva a Szabadságharc erdélyi, 1849. tavaszán végbemenő eseményeire, nemzeti tragédiának nevezte a magyar és a román nép korabeli megbékélésének késelelmét, melynek egyik áldozata lett Vasvári Pál is. „Ideje, hogy mindkét fél hősei méltó emléket kapjanak, ez a XXI. század üzenete, ezt kell megadjuk mi is, és ezt várjuk el is.” – fogalmazott a főkonzul.

Gavrucza Tibor székelyhídi lelkész, a Bihar Megyei Tanács kulturális szakbizottságának elnöke Adyt idézte, majd beszédében köszönetet mondott az emléket állítóknak, hisz „... minden rögöt meg kell vigyázni!”.

A fából faragott szobrot, melynek talapzatán a címben szereplő, Vasvári Páltól származó idézet áll, Szilágyi

A huszárök érkezése

Ki volt Vasvári Pál?

Vasvári Pál Tiszavasvári egyik jogelődököségében, Büdön (később Tiszabüd) született 1826. július 14-én, Fejér Pál néven. A családjával 1836-ban Nyírvasváriba költözött, s 1847-ben erről a faluról vette fel a nevét. A pesti egyetemen jogot tanult, de Horváth István professzor hatására elkötelezte magát a történetírás mellett, igen tehetséges volt és sokat publikált. Tudott latinul, franciául és németül. Előadásokat tartott az egyetemen, majd 1847-től Teleki Blanka leánynevelő intézetében történelmet tanított.

Az 1848. márciusi forradalom előtt a radikális egyetemi ifjúság, az Ifjú Magyarország, a Pilvaxkör egyik vezéralakja. 1848. március 15-én a nap eseményeinek egyik fő mozgója volt: részt vett a 12 pont szerkesztésében, mindenütt elől haladt, minden küldöttségben részt vett, így a nyomdában a sajtót lefoglaló, a városházára és a Helytartótanáchoz menő delegációban is, továbbá lelkesítő beszédet mondott egyebek kö-

zött a pesti céhlegényeknek és este a Nemzeti Színházban. Az Országos Közcselekvési Bizottmányba is beválasztották. Látható volt a pozsonyi or-

szággyűléshez menesztett küldöttségben, majd Pesten a város polgársága nevében üdvözölte a Bécsből érkező, első kinevezett felelős minisztereket.

Csakhamar Kossuth legbensőségebb politikai híve, futára, minisztériumának titkára lett. 1848. szeptembertől a Somogy vármegyei népfelkelés egyik vezetője, novembertől hadtörténetet tanított a pesti egyetemen.

1849 elején Debrecenben tartózkodott, majd Szabolcs, Szatmár és Bihar vármegyékben szabadcsapatokat szervezett. A Rákóczi-szabadsapat vezetője volt őrnagyi rangban. A Honvédelmi Bizottmány parancsa értelmében Erdélybe, a bécsi udvar által fellázított román felkelők ellen vonultak, 1849 áprilisában. E csapat élén esett el 1849. július 5-én a Gyalui-havasokban, Marisel mellett, a Funtinella-fennsíkon. Halálának pontos körülményei – akárcsak Petőfié – máig ismeretlenek.

✎ **Forrás: Mitták Ferenc: Képes magyar törtélem**

Mátyás, Gavrucza Tibor és az alkotó, Szabó István leplezték le. A szobor leleplezését követően felolvasták Kelemen Hunor kulturális miniszter, az RMDSZ elnöke üdvözlő levelét, majd dr. Papp Gyula nyugalmazott ezredes, a Hajdú-Bihar megyei hagyományörző huszárbandérium tiszteletbeli elnöke szövege a magyarság aggasztó fogyásától. Rákóczi Lajos, az esemény rendezője és főszervezője ünnepi beszéde után oklevelekkel jutalmazta azokat, akik évek óta szolgálják a magyar kultúrát és a hagyományörzésben is önzetlenül kiveszik részüket.

Az ünnepi rendezvény első részének záróakkordjaként a jelenlévők a Székelyhídi Férfikórusal együtt énekelték nemzeti imánkat, a *Himnusz*t, majd Czondi István helyi református lelkész megáldotta az emlékművet, a résztvevők pedig elhelyezték a kegyelet és emlékezés koszorúit.

Az ünnepség második részében a szabadságharc katonalovainak állított emléket – szintén Szabó István alkotása – leplezték le. Ez alkalomból dr. Papp Gyula ezredes úr beszédében az ember és a ló spirituális kapcsolatáról szövege, hangot adva azon meggyőződésének, hogy az ember és a ló évezredes kapcsolata, a katonalovak különféle hadszíntereken hozott áldozatának emléke nem lehet mulandó. Az emlékmű talapzatán a „Non omnis moriar” (nem minden mulandó) Horatius ókori római költőtől származó idézet áll. A szobrot a mű előtt felsorakozott hagyományörző huszárregyesületek vezetői és dr. Papp Gyula közösen leplezték le, huszárnóták és a *Székely himnusz* akkordjainak kíséretében.

Az ünnepi rendezvény tábortábori ebéddel zárult, mellyel a Rákóczi család kedveskedett a mintegy 150 vendégnek. A szabadban felállított tábortábori asztalok mellett nemcsak a felszolgált finom étkeké volt a főszerep. A résztvevők itt hallgathatták meg dr. Csikány Tamás hadtörténetészt, a budapesti Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem docensének Vasvári Pálról és a korabeli eseményekről tartott előadását. Ezután kötetlen beszélgetést folytathattak a történelem, a hagyományörzés iránt érdeklődők felsővárdási vitéz Emódi Dániel báróval, a Pro Patria Alapítvány elnökével, valamint a szintén jelen lévő, székelyhídi születésű, Budapesten élő Mihály Gábor szobrászművésszel, aki az elmúlt években már számos érmelléki településen álló szobornak, emlékműnek az alkotója.

Az indulást a legifjabb huszár, a Biharószegről érkezett Benedek Annamária kurtjele jelezte a huszáröknek, akik a kurtjel és a vezényszavak hallatán katonás fegyelemmel nyergeltek és indultak tavaszi portyájuk végállomása, Szentjobb irányába.

✎ **Fekete Evetke**

Két ország, egy cél, közös siker! 2.

Második, befejező részéhez érkezett a határon átívelő képzéssorozat

✱ Megtartották Nagyváradon a Két ország, egy cél, közös siker! című, határon átívelő képzéssorozat második részét, melynek célja a képzés első részében, Debrecenben szerzett elméleti ismeretek gyakorlatba ültetése volt. A kicsi, de lelkes csapat először érkező résztvevői spontán frizbizesssel várták a későkásákat a helyi Silver hotelbe. Ezután felgyorsultak az események. Vacsora közben mindenki „pártra” talált, így az ezt követő beszélgetés már oldott baráti hangulatban zajlott.

A házigazda Nagyvárad Magyar Diákszövetség (NMD) tagjainak rövid beszéde után átvették a szót a profi debreceni képzők. Már a kis jégtörők közben sem hiányoztak a nagy baráti röhögések, poénkodások. Egy perc állt mindenki rendelkezésére, hogy beszéljen arról, mi minden történt vele az utóbbi időben, ezt pedig kreatív játékok követték. Mindenki hozta a tőle megszokott formát, sokszor a többiek nem kis derűltégére.

Nem maradt el a házi feladatok bemutatása sem, amit a résztvevők

rendes diákhöz méltón el is készítették, várva a szigorú Porcsin Zsolt tanár úr ítéletét. A közös kiértékelés mindenki számára nagyon hasznos volt. A hangsúlyt az általánosan elterjedt hibák, hibás kifejezések, szófordulatok kiemelésére fektették, hogy a résztvevők a közeljövőben elkerülhessék őket.

A képzés második felébe beletartozott interjúkészítés, cikkírás, sok-sok csapatmunka és az újságírótanoncok a kamera előtt is kipróbálhatták magukat, hiszen rövid időre kis tévéstá-

bok alakultak. Volt reklámfilm, love story és divatshow és természetesen sok háttér munka és tapasztalatcsere. A jól végzett munkát esténként baráti kikapcsolódás, karaokéestek, rögtönzött szalatanfolyam és esti városnéző körutak követték.

Mint mindennek, sajnos a képzéssorozatnak is elég hamar elérkezett a vége, és ezzel lezárult egy fejezet a résztvevők és szervezők életében. Búcsúzásként mindenki megoszthatta egymással valamit magáról, településéről: rendezvényekre hívott

másokat, vagy kicsit reklámozta települését, annak lapját, honlapját. A résztvevők oklevelekkel, számos pozitív tapasztalattal és természetesen rengeteg gyakorlati tudással hagyták el a Silver szálloda előcsarnokát.

A debrecenihez hasonlóan jó hangulatban zárult a nagyváradai képzés is, abban a reményben, hogy az itt szövődött kapcsolatok, barátságok a közeljövőben létrehozhatnak egy információhálózatot a határ két oldala között és szorosabbra fonhatják ezt.

✱ Ványa Blanka

Csillagászati érdekességek Érköbölkúton

✱ A szerző felvétele

Érdekes felfedezéseket tehettek a diákok a távcső segítségével

✱ Csillagászati érdekességeket láthattak az érköbölkúti iskola diákjai április 8-án este, akik egy távcsöves bemutatóval és vetítéssel, valamint iskola-planetáriumi bemutatóval színesített műsort tekinthettek meg a debreceni Magnitúdó Csillagászati Egyesület, valamint Rákóczi Lajos helyi pedagógus szervezésében. A program előadója Szoboszlai Endre debreceni

csillagász-ismeretterjesztő volt, aki korábban – a határ menti kapcsolatok építésének jegyében – Nagyváradon, Margittán, Albison, Szalacson, Székelyhídon és Érmihályfávnán is bemutatta már az égbolt titkait hallgatóságának. A rendezvény után kis játékos kérdés-felelet következett, majd a magyarországi szakember huszárképeket is levetített az érdeklődőknek, mivel a

hajdú-bihari huszárbandérium kapitányaként több partiumi és erdélyi településen is szerepelt már, és ezen tőrak képeit is megosztotta a jelenlévőkkel.

A csillagászat iránt érdeklődők a debreceni egyesület honlapján (www.macsed.csillagaszat.hu) további érdekességeket találhatnak.

✱ Sz. E.

Környezetvédelem rajzversennyel

✱ Áprilisban a hegyközszentmiklósi és érköbölkúti iskolákban megrendezték az *Óvd a környezetet!* című, átfogó jellegű rajzversenyt, amely a kisebb-nagyobb korosztályokat szólította megmértetésre, szép és kifejező munkákkal gazdagítva intézményünket.

Információink jelentős részét a látás útján nyerjük, sokkal hamarabb reagálunk egy vizuális ingerre, mint bármelyik másakra. Ebből az elgondolásból kiindulva arra ösztönöztük tanulóinkat, hogy olyan munkákat készítsenek, amelyek felhívják a figyelmet szűkebb és tágabb környezetünk védelmére, tisztán tartására.

A gyermekek tolmácsolásában láttuk viszont azokat a problémákat, amelyek már globális méretűek, figyelmeztetve arra, hogy többet kell tennünk a környezetrombolás megakadályozásáért, valamint a szép és igényes, ugyanakkor egészséges környezet kialakításáért és annak megőrzéséért.

Ezúton mondunk köszönetet a székelyhídi polgármesteri hivatalnak, hogy segítséget nyújtott a verseny megrendezéséhez szükséges rajzfelszerelések beszerzésében, és legvégül pedig azoknak, akik fáradságot és időt nem sajnálva segítettek a verseny gördülékeny lebonyolításában.

✱ Árus Tünde

Jó sporteredményeket értek el az érköbölkúti diákok

✱ Második alkalommal kaptak megtisztelő meghívást az érköbölkúti iskola sportolói a Vámoslázán (Chiláz) megrendezett Tavasz Kupa elnevezésű labdarúgó-bajnokságra. A tavalyi rendkívül jó szereplés után (a csapat a dobogó második fokára állhatott fel), méltán volt várható az idén is hasonló eredmény. Most először egyesült két iskola (Érköbölkút és Hegyközszentmiklós) csapata, hogy a versenyben résztvevő többi csapatot legyőzzék.

A csapat jól indult, és igaz, hogy az első meccs Berettyókirályi (Chiraleu) ellen nem volt könnyű, a fiúknak az első félidős eredményt (1-0 a berettyókirályi csapat részére) sikerült megfordítaniuk, először tizenegyeset értékesített biztos lábbal Kele-Vajda Sándor (Érköbölkút), majd a mindent eldöntő gólt Szabó Gergő (Hegyközszentmiklós) fejelte az ellenfél kapujába, így alakult ki a 2-1-es végeredmény Érköbölkút-Hegyközszentmiklós egyesített csapatának.

Sajnos a döntőben a szerencse már nem pár-

tozt a fiatal és lelkes csapatunkhoz, így a második félidő utolsó két percében kapott két gól eldöntötte, hogy az arany kinek a nyakában fog ragyogni. A fiúk kénytelenek megelégedni az ezüstéremmel, amely nagyon jó eredmény egy olyan versenyen, ahol még szerepeltek Vámosláz, Bisztraterebes (Chiribi), Berettyókirályi csapatai is.

Nem egészen egy héttel később, immár a Toldy csapatra újabb megmértetés várt, mégpedig Biharon.

Itt egy speciális iskolának megszervezett labdarúgótornán mérhették össze tudásukat Telegddel, a Bihar 1 és Bihar 2, illetve a nagyváradai Orizont, azaz a 2-es és 3-as számú iskola összevont csapataival és a ugyancsak nagyváradai Centru de plasament 2-es számú iskolával.

A mérkőzések kemények voltak, és a fiaink bátran állták helyüket. Az első meccsen a házigazda Biharral egy kitűnő döntetlen ered-

Örvendenek a focizásnak

ményt (2-2) értek el. A sok munkának megvolt tehát az eredménye. Sajnos a továbbiakban a fiúknak nem sikerült megmutatni ügyességüket, ezért meg kellett elégedniük az ötödik hellyel egy olyan mezőnyben, amely megyei szinten is elismert.

Nagy meglepetést okozott viszont ugyan-

csak a Toldy csapat tagjaként versenyző fiatal diáklány, Szilágyi Regina, aki igaz nem labdarúgásban, hanem 800 méteres síkfutásban harmadik helyezést ért el egy olyan mezőnyben, ahol minden versenyző idősebb volt nála.

✱ Zs. L.

✱ Kovács Antal

Egy igazi lokálpatrióta

Beszélgetés Sedevi Imre székelyhídi származású épületrestaurátorral

Sedevi Imre Székelyhídon született, ma Nagyváradon élő restaurátor. Imre bácsival a Stubenberg-kastély kertjében beszélgettünk, amelyet jelenleg is restaurálnak, és a munkálatokat éppen ő vezeti. Közben megcsörren a mobiltelefon, Imre bácsi pedig felveszi, majd szabadkozva kezdi a beszélgetésünket:

- Nagyon zavar! Állandóan csörög. Amíg nem volt, sokkal egyszerűbben megoldottam minden problémámat. Úgy gondoltam, hogy még van 30 évem az életből, hogy még tudok annyit dolgozni, de ez - mutat a telefonra - már ellopott belőle húszat, tehát tíz maradt csak.

- Mióta foglalkozik épületek helyreállításával?

- Apám is ezt csinálta. Mondhatom, hogy gyerekkoromban kezdtem, mert mindig nagyon rossz kölyök voltam és húzgált magával a vakációban, mert ott nem tudtam rosszkodni, hiszen szem előtt voltam. Hivatalosan pedig 1960-ban. Akkor mentem Nagyváradra, és ott kezdtem el az első rekonstrukciókat.

- Emlékszik még az első munkájára?

- Az első önálló munkám, amit nagyon nagy szeretettel csináltam, a Barokk palotának a díszterme. Én restauráltam és a díszítése most is úgy van. Abban az időben az aranyozást is és az imitációkat az ajtókra tölgyfából és márványból is én készítettem. Hat évig dolgoztam ott egyfolytában. Azt szerettem. Szép munka volt. Ott voltak a Szent László legendái, amiket most restauráltak, én akkor megcsináltam volna ingyen, csak szeretetből, de nem engedték meg abban az időben. A rendszer sem engedte meg és nem volt végzettségem sem. Ez végigkísért engem egészen a mai napig. Sokat ugráltam akkor még, a sors vetett ide-oda, voltak nehézségek, anyagi problémák, aztán a korai nősülés, és félbehagytam az iskolát Váradon. Aztán elmentem Kolozsvárra, ott is elkezdtem, ott is félbehagytam, és közben dolgoztam, futkostam a pénz után.

- Mikor jött az áttörés?

- Ha lehet így nevezni, az áttörés akkor jött, amikor úgymond felfedezték a tudásomat úgy, hogy ugye nem volt végzettségem. Akkor kaptam egy munkát, meghívást az európai nagykövetségeknél a karbantartására. Akkor oda szegődtem, a külügyminisztériumnak voltam alkalmazottja szolgálati útlevelemmel. Ott rengeteget tanultam. Végigjártam sok szép várost, szép épületeket, például Varsót. De Budapesten voltam a legtöbbet, ahol beálltam ingyen a restaurátorokhoz dolgozni baráti alapon. Akkor restauráltak az Operaházat, a román kultúra háza pedig pont az Operaház mellett volt, az akkori Népköztársaság útján (jelenleg Andrássy-út - szerk. megj.). Ott is sokat tanultam. Aztán voltam egy kicsit Moszkvában, ott is szép épületek vannak, és hát így szereztem tapasztalatot.

A szerző felvétele

- Mit jelent önnek a munkája? Melyek a jelenleg is folyó munkái?

- Ha valamit meg kell csinálni, ami nagyon tönkre van menve, olyan nincs, hogy ne tudjam megcsinálni. Vagyis ha nem én csinálom, de le tudom vezetni, megcsináltatom. Megtanítom azt a valakit, aki arra való, hogy azt el kell végezni, és meg is csináljuk. Jelenleg egy kicsit az anyagiak miatt lepadtam, azt hiszem 28 munkással dolgozom most, de volt több is. Van olyan munkás, akivel 45-50 éve együtt dolgozom. Nem tudom tovább emelni a létszámot, mert az anyagra nagyon sok kell, pénz meg sajnos nincs. Itt a kastélynál most két asztalos dolgozik, lent a Munkásklubnál 12-en vannak. A többiek Váradon vannak. Ott most fejeztem be az Orsolya-rend épületének a külső restaurálását. Ez az az épület, amelyikben az Ady Endre-liceum is van. Az is egy szép munka volt, a négy évre felvállalt munkát három év alatt befejeztük. Ez állandó, ilyet is csak én csinálom ma már, hogy tartom a határidőt. Mert úgy gondolom, hogy ha én tartom, akkor a határidőt tartják a pénzzel is, de sajnos mindig

csalódnom kell. Én tartom, csinálom és befejezem, és azt mondják, hogy az árát majd megkapom, de volt már olyan is, hogy sose kaptam meg.

- Hogyan választja ki az új munkásokat vagy a megfelelő munkást egy bizonyos feladat elvégzésére?

- Amíg az építőiparban dolgoztam, rengeteg emberrel dolgoztam együtt, és én magam is mindenfelé csináltam. Minden mesterségre, minden munkára tudom, hogy ki a tökéletes, akit oda kell tenni és ha ott van, akkor jól végzi el a munkáját. Az újaknál meg, ha nem tudnak valamit, addig segítek, amíg megtanulja, de most már inkább olyanokkal dolgozok szívesen, akinek nem kell a kezét fogni. Ha van akarata meg egy kis tehetsége, az már elég.

- Hogyan kezd neki egy munkának? Például mikor elvállalta a kastélyt, mit nézett meg először?

- Ez könnyű volt, mert ugye elsősorban megnéztem és meg kell tetszessen a munka. Én meg itt jártam iskolába. Először, mikor ide betettem a lábam, olyan három és fél éves lehettem. Az intéző úr anyámat meg nagyanyámat bevezette a díszterembe, és akkor végimentünk a piros folyosón, ott voltak a tükrök, meg hát akkor még szinte teljesen megvolt minden.

- Melyik munkájára emlékszik vissza legszívesebben, esetleg melyik volt a legnehezebb?

- A nagyváradi vártemplomnak a felújítása nagyon nehéz volt. Akkor számolták fel onnan a börtönt, és a katolikus egyház rendbetette. Na ott dolgoztam, de akkor nem magamnak, hanem egy vállalatnak. Egy nehéz munka volt, mert tönkre volt menve nagyon, el lehet képzelni, ott volt katonaság, rendőrség, aztán a rabok, de az is kész lett. Volt még egy szép munka, amire szívesen emlékszem, az a szentjohanni katolikus templom, az még most is úgy van, ahogy én befejeztem a rendszerváltás utáni években.

- Van mindig munka, vagy voltak esetleg olyan időszakok, amikor sokat kellett keresni, hogy legyen?

- Nem. Soha nem volt, hogy én keressek. Mindig megkerestek, mindig volt annyi, amennyi kellett. Most ez rossz időszak. Nem tudom, hogy átveszelem-e még, hogy hagyjak-e átveszteni. Ez a kérdés, hogy hagyjak-e. Ha megkérdezik tőlem, hogy vagyok, mindig azt felelem, ahogy hagynak, mert ha hagynának, jól lennék. De így nem tudom.

- Fontos önnek, hogy kötődjön az épületekhez, amelyeken dolgozik?

- Homlokzatrestaurálás, felújítás Nagyváradon lenne most négy, amit szeretnék megcsinálni, azért mert azok a legnehezebbek, és ez kihívás, próbatétel lenne nekem is. Az olyan munkát szeretem, megfog és így talán kötődöm is hozzá.

- Melyek a tervei a jövőre nézve?

- Azt szeretném, ha folytatnánk ezt a munkát itt a kastélyban, de attól félek, hogy nem lesz már időm befejezni. Az atya biztat, és akarja ezt tovább csinálni, de nem tudom, hogy milyen segítséget kap hozzá. Itt vannak például ezek a nagy dísztermek, amelyek tele vannak ornamentekkel, díszítőelemekkel, és amelyeknek a restaurálását a gyerekek, akik majd benne élnek, nem feltétlenül igényelnék, viszont a műemlékvédők miatt és mert valójában úgy lenne újra önmaga, az eredeti állapotát kellene visszaállítani.

Ez viszont óriási pénzbe kerül. Ha viszont semmi nincs csinálva vele, akkor csak romlik, romlik és romlik. Egyes részei, például az bejárat fölötti jelkép már annyira tönkrement, hogy azt már nem lehet restaurálni, esetleg lehet egy újat csinálni. Sokszor ledolgozom azt a 20 órát, mert négy elég lenne a pihenésre, csak hagynának békén, csak ne zavarna, hát hogy is mondjam, a rendszer. De nem hagynak élni, nem hagynak levegőhöz jutni. Borzalmas. Gondolom itt lesz majd a bukás. Lassan be kell fejezzem így is, úgy is, az időm után már be kéne, hisz 67 éves vagyok. Ha hagynak, akkor még befejezem.

Cseh Tímea

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám: _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az *Ér hangja* dobozba május 23-ig, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsmá, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKŐZSÉNTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert:

Bánhegyesi Gyula (Székelyhíd), Salánki Melinda (Székelyhíd) és Zsíros Ibolya (Székelyhíd)

HAD-MŰVELET MEGFEJTÉS	HÍRT AD VALAMIRŐL KÉMIAI ELEM	KISCI MIHALY TARTÓSTÁSI MŰVELET	EGYESÜLT ÁLLAMOK (RÖV.) ENERGIA	FELTÉVE HAPOGNI KEZD! IDŐS	PORTÉKA HUN KIRÁLY VOLT	N
METRÓ GAZDAG			ARADI AULTÓ JELZÉSE AZONOS MÁSOLAT		KUTYA KÖZEPEN! HEGEDŐ TARTOZÉKA	
ILLETKEZET FIZET FEJTELLEN LUD!			INDULAT SZÓ AMA PÁRIA		TÁVIRO-HANG KISSÉ REMEG!	
RÉGI BÖRTÖN RUHA RÉ-SZE LEHET	VÉGTELEN SALI ARRAFELE!		LEJTŐN LÉFELE ERESZT TE ES Ó		ADAS KÖZVEJTŐ SZERKEZET ZORRO JELE	
		SPANVOL NŐI NEV			KÍGYÓ TEHETI	

É hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad
Felelős kiadó: Bérés Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Bíró Orsolya, Cseh Tímea, Fazekas Evelin, Holczman Gergő, ifj. Major Lajos, Pap Enikő, Ványa Blanka, Zsigmond Levente

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Sácueni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: proszekelyhid@gmail.com

A kiadvány megjelenését támogatta:

COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY
Alapította az RMDSZ

Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala